RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

nr. 138.942 van 5 januari 2005
in de zaak A. 158.733/VII-33.313.

In zake : Christian D'HAUWE,
wonende te SINT-LIEVENS-HOUTEM,
Bruisbeek 48

tegen :

de bestendige deputatie van de provincieraad van Oost-Vlaanderen.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE VIIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat Christian D'HAUWE op 28 december 2004 heeft ingediend om de schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid te vorderen van "het Besluit dd 23 december van de Bestendige Deputatie van de Provincieraad Oost-Vlaanderen (...) inzake het beroep ingesteld tegen de beslissing van het College van Burgemeester en Schepenen van de Gemeente Lede van 19 oktober 2004, waarmee aan Swingcafé Bokkestory, Bruisbeek 48 te 9520 St.-Lievens-Houtem ambtshalve bijkomende milieuvoorwaarden werden opgelegd voor het exploiteren van een inrichting, gelegen op het perceel kadastraal gekend onder Lede, Afd. 5 (Oordegem), Sectie E, Nr. 16/g, aan de Grote Steenweg 157 te 9340 Lede (Oordegem)" ;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gelet op de beschikking van 29 december 2004 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 5 januari 2005;

Gehoord het verslag van Staatsraad E. BREWAEYS;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat P. PRAET, die verschijnt voor verzoeker, en van Bestuurssecretaris F. COCRIAMONT, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur P. PROVOOST;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat krachtens artikel 17, §§ 1 en 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid kan worden besloten onder de drievoudige voorwaarde dat uiterst dringende noodzakelijkheid voorhanden is, dat ernstige middelen worden aangevoerd die de nietigverklaring van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen; dat de toepassing van de schorsingsprocedure bij uiterst dringende noodzakelijkheid het normale verloop van de rechtspleging voor de Raad van State ernstig verstoort, de mogelijkheden tot onderzoek van de zaak tot een strikt minimum beperkt en de uitoefening van de rechten van de verdediging van de verwerende partij aanzienlijk in het gedrang brengt; dat daarom de aanwending van die procedure zeer uitzonderlijk moet blijven;

Overwegende dat verzoeker met betrekking tot het moeilijk te herstellen ernstig nadeel uiteenzet wat volgt :

> "De uiterst dringende noodzakelijkheid bestaat hierin dat het ondergane nadeel niet meer ongedaan gemaakt kan worden en compensatie ex post en bij equivalent zelfs niet bij benadering het inmiddels geleden verlies en de gederfde winst kan goedmaken;
> Een sluiting tussen 7 en 14 uur (in combinatie met de Vlaremverplichting tussen 3 en 7 uur gesloten te zijn behalve op zon- en feestdagen) zal geen evenredig omzetverlies betekenen waarbij nog voldoende omzet gegenereerd kan worden tijdens de overige openingsuren maar zal integendeel de bezoekers massaal doen afhaken en aldus leiden tot een vernietiging van de elementen goodwill en cliënteel van het handelsfonds;
> Hieruit zal onvermijdelijk op korte termijn het faillissement volgen of op zijn minst een bijzonder ernstige terugval in marktaandeel: meer bepaald zal het specifieke weekendcliënteel zich definitief verleggen naar oorden waar ook zaterdag- en zondagvoormiddag gefuifd kan worden;
> De te verwachten reductie in omzet met meer dan de helft zal op zeer korte termijn verzoeker in betalingsmoeilijkheden brengen ten opzichte van de verhuurder en de banken aangezien de vaste lasten (huur ad 1425 EUR/maand, twee personeelsleden, afbetalingen investeringen, onderhoud gezin enz.) onverminderd verderlopen terwijl het inkomen eensklaps fors gereduceerd wordt;
> In het arrest nr. 83.940 van 7 december 1999 inzake de BVBA Ramses heeft de Raad van State de discontinuïteit in het voortbestaan van de handelszaak als moeilijk te herstellen ernstig nadeel aanvaard";

Overwegende dat luidens artikel 8, 5° van het koninklijk besluit van 5 december 1991 tot bepaling van de rechtspleging in kort geding voor de Raad van State de vordering tot schorsing een uiteenzetting van de feiten moet bevatten die kunnen aantonen dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de aangevochten akte de verzoekende partij een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen; dat de verzoekende partij zich niet mag beperken tot vaagheden en algemeenheden, maar integendeel zeer concrete gegevens moet aanvoeren waaruit blijkt dat zij persoonlijk een moeilijk te herstellen ernstig nadeel ondergaat of kan ondergaan, zodat de Raad van State met voldoende precisie kan nagaan of er al dan niet een moeilijk te herstellen ernstig nadeel voorhanden is, en het voor de tegenpartijen mogelijk is om zich met kennis van zaken tegen de door de verzoekende partij aangehaalde feiten en argumenten te verdedigen; dat de verzoekende partij in haar verzoekschrift tot schorsing duidelijk en concreet dient aan te geven welk moeilijk te herstellen ernstig nadeel zij ondergaat of dreigt te ondergaan;

Overwegende dat in het verzoekschrift geen cijfers worden gegeven betreffende de omzet, de winst, het te verwachten omzetverlies en de andere kosten dan de maandelijkse huurlast; dat bij het verzoekschrift evenmin bewijskrachtige stukken waren gevoegd betreffende die gegevens; dat de Raad van State bijgevolg niet kan oordelen of de bewering dat uit de bestreden beslissing “onvermijdelijk op korte termijn het faillissement (zal) volgen of op zijn minst een bijzonder ernstige terugval in marktaandeel” met de werkelijkheid strookt; dat wel wordt geopperd dat “het specifieke weekendcliënteel zich definitief (zal) verleggen naar oorden waar ook zaterdag- en zondagvoormiddag gefuifd kan worden”, maar dat noch wordt gespecifieerd welke opbrengsten door de aanwezigheid van dit publiek in de handelszaak van verzoeker worden gegenereerd noch concreet wordt aangegeven welke de andere oorden zijn waar op bewuste tijdstippen wel wordt gefuifd; dat, wat de beweerde “discontinuïteit in het voortbestaan van de handelszaak” betreft, verzoeker nalaat de rechtspraak waarnaar hij verwijst concreet te betrekken op het thans voorliggende geding;

Overwegende dat derhalve niet is voldaan aan de derde krachtens artikel 17, §§ 1 en 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State vereiste voorwaarde; dat de vordering dienvolgens moet worden verworpen,

B E S L U I T :

<u>Artikel 1</u>.

De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt verworpen.

<u>Artikel 2</u>.

De kosten van de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid, bepaald op 175 euro, komen ten laste van verzoeker.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op vijf januari tweeduizend en vijf, door :

de H.	E. BREWAEYS,	wnd. kamervoorzitter, staatsraad,
Mevr.	A. WIJNANTS,	griffier.

De griffier, **De voorzitter,**

A. WIJNANTS. **E. BREWAEYS.**